

Ք Ա Ռ Ե Ա Կ Ն Ե Ր

Որոնց որ կը վերաբերի

Երբոր դադրի շըռինքը ձեր,
Պիտի լըսուի երգիս մըրմունջն,
Որ օրօրէ յուշ եւ անուրջ,
Եւ բորբոքէ կարօտ ու սէր:

Ձեր հոգիին մէջ կայ հեռ ու նախանձ,
Իմ հոգիիս մէջ միայն սիրոյ գանձ,
Ձըրի կը բաժնեմ գանձըս ամենուն,
Ու կ'երթամ անդարձ:

Ես տափակն ու տափարակն եմ արհամարհեր,
Նայուածքս միշտ կատարներուն յառած պահեր.
Հակատագրէն թէեւ թեւերքս ջախջախուած,
Ես բարձունքները մագըլցեք եմ անվեհեր:

***

Իմ մանկութեան ընկերներ, գացիք անդարձ ու անհետ,
Ումանք հողին տակ մըտաք, պահուրտեցաք առյաւէտ.
Մէկայնեքդ ցըրտեցաք աշխարհի չորս ծագերուն,
Ամէն մէկըդ իմ սիրտէն տարիք մաս մը ձեզի հետ:

Ինչ որ տըւեր էիր ինձի տոկոսով ետ դարձուցի,
Տըւի սիրով ու խընդութեամբ, ինձի ոչինչ պահեցի.
Ա՛ստիկ ձեռքս է պարապ, սիրտըս թափուր մի վանդակ,
Տալէդ առաջ ազգատ էի, նորէն ազգատ մընացի:

Մ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

